

PB-PP

BELGIE(N) - BELGIQUE

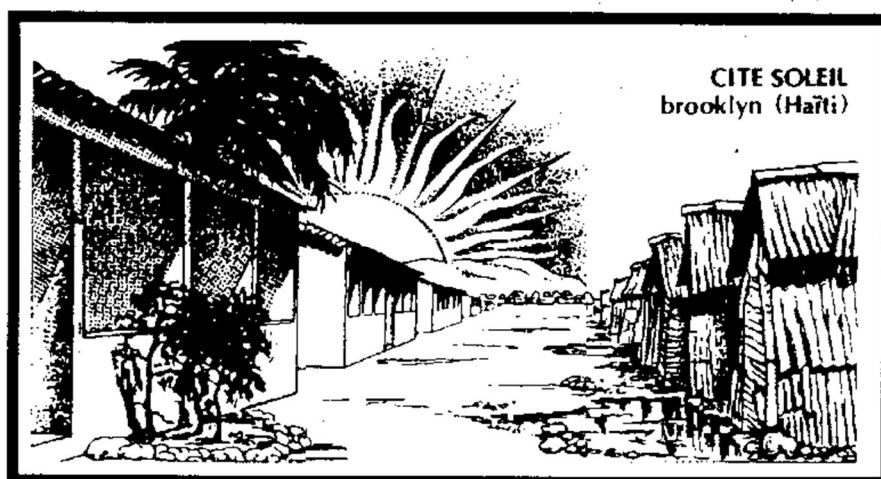
Afgiftekantoor 8850 Ardooie
België P912697

S.O.S. HAÏTI

Driemaandelijks contactblad
verschijnt in maart-juni-sept.-dec.
van Haïticentrum v.z.w
Zwaluwenstraat 2
8850 Ardooie
rek. BE50 462-8351041-18
Bic : KREDEBEBB

HERFSTNUMMER 161 SEPT. 2020

Verantw. Uitg. André Windels
Hondsmertjesstr. 67
8870 KACHTEM
Tel. 051/ 43 68 41

Vakantie voorbij ...

Winter in aantocht ...

Corona voorbij ??? ... Nog niet voor subiet!

Wat voor een jaar 2020 maken we door?

Een virus, het corona-virus die in een goeie maand tijd heel de wereld heeft plat gelegd.

Wat maken we toch mee?

En wij die dachten dat we alles in handen hadden, meester waren over alles, alles konden beheersen, dat we alles naar onze goesting konden zetten.

En dan leven wij nog in één van de allerbeste landen ter wereld : een goede zorgverlening, een prachtige ziekteverzekering, heel veel vrijwilligers die 'zomaar' bijspringen en een handje toesteken.

Hoe groot is het verschil met het leven in Haïti!

Geen enkele verzekering. Maar misschien is daar de bijstand, de hulp van familie, buren groter dan bij ons.

Ze hebben maar elkaar, maar ze HEBBEN elkaar!!!.

Hoe moet het daar zijn als het coronavirus toeslaat?

Mensen wonen er verschrikkelijk dicht en hun krotten leunen tegen elkaar om niet om te vallen bij een windeke.

Mogen wij dankbaar zijn om wat we hier hebben, ook al is niet alles excellent.

Laten we dankbaar zijn en drukken we die dankbaarheid uit door onze broers en zusters in Haïti te steunen en te helpen. Een klein steuntje

van onzentwege is voor hen een grote hulp.
Vergeten wij hen niet !!!

Dank je wel voor uw gift, groot of klein.

André Windels, voorzitter

BROOKLYN,

*een grootstad vol krotten
gebouwd op een moeras.*

Brooklyn heet de wijk. Een sjieke naam voor een grote verzameling van krotten en huisjes neergezet op een stuk grond dat vroeger een moeras was.

Brooklyn, een buitenwijk van de Haïtiaanse hoofdstad Port-au-Prince, is nog steeds drassig. De huisjes staan langs open riolen. Als het regent verandert de omgeving, waar zo'n tachtigduizend mensen wonen, in één grote modderpoel. Er heerst bittere armoede. De meeste mensen zijn er werkloos, er is geen elektriciteit en geen stromend water.

Ziek kun je er heel gauw worden. Het stinkt er van de muggen in dit voormalig moeras met zijn modderpoelen en open riolen. Hygiëne is haast onmogelijk en een groot deel van de bevolking is ondervoed en heeft dus bijna geen weerstand. Als de mannen en vrouwen werk hebben, is dat in de nabijgelegen suikerfabriek. Ze verdienen daar weinig en kunnen er meestal niet het hele jaar werken. Maar degenen die in dienst zijn van de fabriek vormen een kleine, gelukkige

minderheid. De anderen scharrelen maar wat rond. Ze staan op de markt, proberen iets te verkopen en kopen dingen, verhuren als het regent hun hutje aan mensen die geen dak boven hun hoofd hebben of maken voorwerpen voor toeristen, die heel zeldzaam zijn.

Er zijn een aantal kleine bedrijfjes in Brooklyn. Er is een houzagerij, er is een ruimte waarin met zuren prachtige in zee gevonden schelpen worden schoongemaakt.

Die schelpen worden in Amerika verkocht. De mensen die met de zuren werken en daarbij oogziektes oplopen en moeilijkheden krijgen bij het ademen, verdienen daaraan heel weinig. Het 'schelpenfabriekje' is in handen van een rijke handelaar, die in een villa ver van Brooklyn woont. Toch zijn er de afgelopen tijd wel verbeteringen te bespeuren in de leefomstandigheden van de bewoners van deze enorme krottenwijk. Zo zijn er ziekenhuisjes, schooltjes en een voedselcentrum gekomen. Dit is allemaal opgezet door paters en zusters met heel wat vrijwilligers en steun uit het Noorden, dus ook van bij ons. Wellicht en hopelijk ook door u.

Wij willen hen verder steunen, nu. Ze verdienen onze hulp en aandacht.

Help je hen nu verder steunen?

Heel veel dank voor uw gave en hulp.

André Windels

Bezoek ook eens onze website :

WWW.VZWSOSHAITI.BE

Wie helpen we dit jaar met uw steun?

- Gerrit Desloovere 7 000 euro
Opvang en begeleiding jonge weduwen,
zwaar getroffen door de storm
- Rob Padberg 7 000 euro
Aanbrengen gezonde voeding in scholen
- Père Noël Jethro 5 000 euro
Klein seminarie Hinche(priesteropleiding)
- Père Romuald 5 000 euro
Lagere school en parochie Grosse Roche
- Père Noël Jethro 5 000 euro
Straatarme school in Massada
- Père Noël Jethro 7 000 euro
Zwaar getroffen lagere school St. Martin

Dank zij U !!

36 000 euro

Nieuw medisch centrum in P.a.P.

Sinds korte tijd werd in Tabarre (P.a.P.) een nieuw Medisch Centrum opgericht voor Covid 19 patienten. Er waren 100 besmette mensen met het corona-cirus in de hoofdstad.

Met het instaleren van het ziekenhuisje en het testen van mensen steeg het aantal besmetten zeer sterk. Op 1 dag stierven er 2600 besmette mensen. Maar het werkelijk aantal overlijdens ligt waarschijnlijk veel hoger.

De hoofdstad P.a. P. , met een bevolking van 4 miljoen mensen, de niet ingeschrevenen niet meegerekend, is het epicentrum van de epidemie. Bijna 75 % van alle besmettingen en 60 % van de sterfgevallen bevinden zich in de hoofdstad.

De meeste besmette mensen zijn tussen de 20 en 44 j. oud.

De huidige situatie

10 j. na de aardbeving staat het land aan de rand van de afgrond. Dagelijks zijn er geweldadige demonstraties uit woede voor de corruptie en onderdrukking. Deze protesten worden steeds maar heftiger.

De Haïtiaanse bisschoppen roepen de president en de regering op tot een herziening van hun beleid: **een rechtvaardiger samenleving en het stoppen van de corruptie.**

Met de steun van **Noord-Zuid** van onze **Provincie West-Vlaanderen en de stad Izegem** kunnen we verder meehelpen aan onze projecten tot alfabetisering en opbouw van de arme bevolking in Haïti. Reeds enkele keren mochten wij met S.O.S. Haïti hun duidelijke en bijzondere steun ontvangen.

Dank aan : Noord – Zuid West-Vlaanderen

DE DIEFSTAL

‘ Er zit een dief in de kerk ‘, zegt Jasmin met een glimlach die aantoont dat hij het zelf niet gelooft.

Een vrouw beweert dat ze zopas iemand onder het dak van de kerk heeft zien binnenkruipen.

Jasmin heeft het toezicht over de gebouwen en daarom is het zijn plicht het bericht door te zeggen, maar persoonlijk denkt hij niet dat iemand zo dom is om bij valavond een inbreuk te plegen in het centrum van het dorp. Bovendien vraagt hij zich af of iemand door die smalle opening onder het dak kan kruipen.

Elke cultuur heeft zijn moraal en waardeschaal. Het vraagt heel wat tijd om daarin een beetje thuis te geraken. In Haïti heeft men het soms over ‘ ti adilté ‘ of ‘ gwo kolé ‘. Het klinkt eigenaardig voor ons, maar woorden geven de juiste nuance weer. Eén keertje overspel plegen, wordt meestal gauw vergeten, maar de vulgaire en kwetsende woorden van een grote woede-uitbarsting blijven voor altijd.

Diefstal is het ergste misdrijf en het woord ‘ volé ‘ (dief) is het grofste scheldwoord. Het naamwoord ‘ dief ‘ heeft geen adjectief ter versterking nodig. Het woord op zichzelf is zo’n groot verwijt dat het nooit meer uitgewist kan worden. Goed

om weten is wel dat het niet gaat over het stelen van goederen of gelden van de gemeenschap. Het spreekwoord zegt duidelijk : ‘ Stelen van de staat is geen stelen’. Het woord stelen slaat dus altijd op een lokaal gebeuren, iets wegnemen in een hut, op een akker of op de markt. Dat kleine stelen wordt als een groot misdrijf aangezien.

Bij de aanhouding is het leven van een kruimeldief in gevaar. Jasmin weet waarover hij praat. Bij valavond in het dorp is stelen een groot risico.

Intussen is de duisternis gevallen. Bij het licht van zaklampen doorzoeken we vlug met enkele mensen de kerk – je weet maar nooit. We vinden natuurlijk niets verdachts tot, plots iemand het spoor van een vuile voet op de witte muur ziet. Iemand anders vindt een paar stukken ijzer, de klink van de sacristie ligt in stukken op de grond. Kort daarna wordt de inbreker gevat. Hij ligt verstopt onder de laatste bank in de kerk. Er is plots veel lawaai en geroep. In een mum van tijd ligt de dief op de grond, de handen goed vastgebonden op zijn rug. Onmiddellijk krijgt hij een, paar flinke meppen en wordt hij buiten naar het dorpsplein gesleurd.

De dader is een jongeman uit het dorp. Iedereen kent Tigabi (kleine Gaby). Hij is tenger gebouwd en heel weinig begaafd. Tigabi is dikwijls op stap, hij doet boodschappen voor de mensen en draagt lasten van en naar de markt. Hij is ook de enige man in het dorp die voor anderen de was doet in de rivier. Voor al die werkjes krijgt hij dan een paar centen. Zo probeert hij te overleven. Af en toe komt hij ook bij ons, vooral als het marktdag is, draagt hij wel iets voor de mensen in de keuken. Een paar maanden geleden zijn enkele kippen verdwenen uit ons kippenhok. Sinds die dag kan Tigabi niet meer op de koer komen, onze hond blaft gevaarlijk als hij de

jongen ziet. We vermoeden iets, maar we mogen niets zeggen, er is tenslotte geen enkel bewijs tegen hem.

Ditmaal is de situatie helemaal anders. Tagibi is ter plaatse op heterdaad betrapt en ligt nu gekneveld op het dorpsplein. Een massa mensen staat rond hem, geeft hem schoppen en scheld hem uit voor dief. Het is als een volksrechtbank, iemand heeft zijn broeksriem reeds uitgetrokken en wacht op de uitspraak. Ik ben de enige die verzachtende omstandigheden pleit voor de jongeman, maar lager dan het minimumtarief van 20 slagen geraken we niet.

Bij elke slag schokt het lichaam van de jongeman en soms geeft Tigali een luide schreeuw. De meeste mensen juichen en roepen bij dit gebeuren. Het is duidelijk dat de volkswoede iemand kan doden. Ik voel me heel onwennig bij dit schouwspel, maar blijf toch ter plaatse. Na de 20 slagen moet de jongeman beloven dat hij nooit meer zal stelen. Onder het gejoel van de massa strompelt hij naar huis.

Een paar weken later ontmoet ik Tigali buiten het dorp. Hij dankt mij omdat ik in moeilijke omstandigheden bij hem gebleven ben. Hij vertelt nog dat hij in die periode niets te eten had en hoopte een paar centen te vinden in de sacristie.

Honger was dus zijn motief tot dit misdrijf !

Om te kunnen overleven, werd Tigabi bijna doodgeslagen.

Misschien zou hij in het hiernamaals gelukkiger geweest zijn dan hier in dit onrechtvaardig tranendal.

Een Vlaamse missionaris

SCHOLEN STARTEN OPNIEUW

Onze scholen starten op 1 september, hopelijk voor iedereen. In Haïti is dit nog niet het geval. Hopelijk kunnen die binnenkort ook opnieuw van start gaan.

Maar voor vele kinderen is dit geen pleziertje.

Soms kilometers te voet naar school, zonder ontbijt.

Je ziet ze dan stappen, slenteren, in groepjes van 5, 6 tot 15 kinderen.

Dan komen ze toe in school, reeds moe vooraleer ze moeten beginnen. Meestal belanden ze in heel schamele klassen, waar banken in elkaar getimmerd zijn door de leerkracht of enkele helpers. Ze lezen met 2 – 3 in één boek. Als het TE warm is zitten ze samen onder een boom. Gelukkig dat die er nog staan.

En toch zijn die kinderen enthousiast, blij dat ze kunnen en mogen leren. De leraars verdienen heel, heel weinig maar zijn bekommerd met hun leerlingen. Ze doen hun uiterste best in de meest onmogelijke situatie. Ze zingen, je hoort de leerlingen luidop hun alfabet opzeggen, ze tellen samen en vermenigvuldigen luidop.

Dat de klas naast hen dit ook doet stoort hen niet.

Na 5 u. les krijgen ze een warme maaltijd (gratis), wat rijst en bruine bonen. Elke dag hetzelfde, maar ze zijn blij dat ze DAT hebben.

Dan trekken ze weer naar huis, nog eens een uur of twee uur stappen langs stofferige wegen.

Wij zouden het niet kunnen! ZIJ WEL !!!

De directeur vraagt ons dringend hulp om wat materiaal aan te kopen : wat boeken, een bord, schrijfgerief, latten, schrijfboeken, enz. Ze vragen ons geen fotokopieermachine, ze hebben toch geen elektriciteit.

Wat zijn wij hier luxepaarden in vergelijking met hen.

We zouden hen graag heel wat materiaal geven. ZO duur is het allemaal niet, maar als je niets hebt en ze zijn nog hun klaslokalen aan het herstellen van de storm die zoveel schade aanrichtte. **Ook DAT nog !!!**

Wie wil onze directeur helpen.

In het Noorden van Haïti zijn die kleine dorpjes afgesneden van de steden. Niemand ziet naar hen om. Jawel : de priester Scheutist Père Romuald die alles wat hij heeft gebruikt voor zijn school en parochie. Zelf slaapt hij op een matje op de grond en soms eet hij een mango als dagmaaltijd. Hij leeft voor zijn mensen.

Leven wij voor hem?

Dank om je steun om P. Romuald zijn school en parochie te helpen opbouwen.

Heeeeeeeel veeeeeeeeeeeeeeel DANK !!!

Bij gebrek aan een klaslokaal dan maar plan trekken!

Je ontvangt een fiscaal attest bij een gift van minstens 40 €.

Wil dan ook op uw overschrijvingsformulier ‘ **NEEN** ‘ schrappen als je een attest wenst, dit bespaart ons heel wat werk.

Alles gebeurt bij ons door vrijwilligers en dus gratis.

Schrijf VANDAAG over op rek. nr.

BE50 4628 3510 4118

KREDBEBB

S.O.S. Haïti

Zwaluwstr. 2

8850 ARDOOIE